

Î N C H E I E R E

27 februarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dondservice”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Dondservice” împotriva Primarului orașului Dondușeni cu privire la recunoașterea ilegalității actului administrativ, anularea înștiințării de refuz în recepționarea notificării și obligarea emiterii actului administrativ,

împotriva deciziei din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost admis apelul declarat de Primăria orașului Dondușeni, a fost casată hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătoriei Edineț, sediul Dondușeni și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La 5 octombrie 2017, SRL „Dondservice” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primarului orașului Dondușeni cu privire la recunoașterea ilegalității actului administrativ, anularea înștiințării de refuz în recepționarea notificării și obligarea emiterii actului administrativ.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că la 11 septembrie 2017, în baza art. 14 al Legii cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010, a depus la Primăria orașului Dondușeni, notificarea privind inițierea activității de comerț, anexând în copii, extrasul din Registrul de stat al persoanelor juridice din 21 noiembrie 2013, buletinul de identitate al reprezentantului societății, dispoziția Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000 privind autorizarea înființării pieței orășenești pe teritoriul FIPC „Stroiteli”, Regulamentul de funcționare a pieței și autorizația sanitar-veterinară de funcționare din 14 noiembrie 2012.

Reclamanta a menționat că în notificarea depusă, a inclus toate datele stabilite la art. 14 alin. (3) din Legea cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010, precum și a anexat toate actele stabilite la art. 14 alin. (4) din Legea enunțată.

Societatea a susținut că reprezentantul administrației publice locale neîntemeiat a refuzat în recepționarea notificării privind inițierea activității de comerț, eliberându-i înștiințarea nr. 83 din 11 septembrie 2017, în care a indicat că lipsesc copiile deciziei Consiliului local de creare a pieței și a autorizației de schimbare a destinației.

Astfel, reclamanta a considerat că refuzul autorității administrației publice locale de a recepționa notificarea privind inițierea activității de comerț, precum și înștiințarea de refuz nr. 83 din 11 septembrie 2017, sunt ilegale și urmează a fi anulate, cu obligarea Primarului orașului Dondușeni să elibereze înștiințare de recepționare a notificării în formă scrisă și indicarea datelor prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010.

SRL „Dondservice” a remarcat că la 11 septembrie 2017 a depus notificare în adresa Primăriei orașului Dondușeni, la care a anexat dispoziția Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000 privind autorizarea înființării pieței orășenești pe teritoriul FIPC „Stroiteli”, în baza căreia până în prezent achită în bugetul local impozitele și taxele prevăzute de legislația fiscală.

Întreprinderea a precizat că în anul 2005, în legătură cu faptul că FIPC „Stroiteli” nu se încadra în prevederile legale referitor la forma juridică de organizare, a fost înființată o nouă întreprindere, și anume, SRL „Dondservice”, care la rândul său a preluat toate activele și pasivele FIPC „Stroiteli”, inclusiv și administrarea pieței orășenești.

Ca urmare, dispoziția Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000, emisă în baza art. 38 alin. (1) pct. 22 și 28 al Legii privind administrația publică locală nr. 186 din 6 noiembrie 1998, reprezintă un document oficial cu forță juridică echivalentă deciziei Consiliului local de creare a pieței, prevăzute la art. 14 alin. (4) lit. b) din Legea cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010, mai mult că piața orășenească a fost înființată și a început activitatea cu zece ani până la intrarea în vigoare a legii menționate supra, dispozițiile căreia nu au efect retroactiv.

Reclamanta a considerat că solicitarea prezentării copiei deciziei Consiliului local de creare a pieței, expusă în pct. 1 din înștiințarea de refuz la recepționarea notificării nr. 83 din 11 septembrie 2017 este neîntemeiată, iar inexistența deciziei respective nu poate servi temei pentru nerecepționarea notificării în condițiile în care la notificare a fost anexată dispoziția Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000.

La fel, a specificat că și lipsa autorizației de schimbare a destinației indicată în pct. 2 al înștiințării de refuz, în recepționarea notificării nr. 83 din 11 septembrie 2017, nu poate servi temei pentru nerecepționarea notificării, deoarece art. 14 alin. (4) și (5) din Legea cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010 nu prevede obligativitatea anexării unui asemenea document de notificare.

SRL „Dondservice” a solicitat recunoașterea refuzului Primăriei orașului Dondușeni de a recepționa notificarea privind inițierea activității de comerț, ca fiind contrară prevederilor legii, anularea înștiințării de refuz în recepționarea notificării SRL „Dondservice” nr. 83, eliberată de Primăria orașului Dondușeni la 11 septembrie 2017 și obligarea Primarului orașului Dondușeni să elibereze înștiințare de recepționare a notificării în formă scrisă, cu indicarea datelor

prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b) din Legea cu privire la comerțul interior, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni, a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dondservice”.

A fost recunoscut ilegal refuzul Primarului orașului Dondușeni nr. 83 din 11 septembrie 2017 de a recepționa notificarea SRL „Dondservice” privind inițierea activității de comerț, ca fiind emis contrar prevederilor legii.

A fost anulată înștiințarea de refuz, în recepționarea notificării SRL „Dondservice” eliberată de Primăria orașului Dondușeni nr. 83 din 11 septembrie 2017.

A fost obligat Primarul orașului Dondușeni să elibereze SRL „Dondservice” înștiințarea de recepționare a notificării privind inițierea activității de comerț în formă scrisă, cu indicarea datelor prevăzute la art. 16 alin. (1) lit. b) al Legii cu privire la comerțul interior.

A fost respinsă pretenția SRL „Dondservice” cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 114-122)

La 29 martie 2018, Primăria orașului Dondușeni a declarat apel împotriva hotărârii din 20 martie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni.

Prin decizia din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de Primăria orașului Dondușeni, a fost casată hotărârea din 20 martie 2018 a Judecătorei Edineț, sediul Dondușeni și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Dondservice” a fost respinsă. (f.d. 157-165)

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Bălți a reținut prevederile art. 17 alin. (1) și 25 alin. (1) lit. a) ale Legii contenciosului administrativ, art. 6 alin. (5) și (8), 14 alin. (14), 15 alin. (1) și 16 alin. (1), (2), (3) ale Legii cu privire la comerțul interior nr. 231 din 23 septembrie 2010.

În această ordine de idei, instanța de apel a considerat întemeiat refuzul Primăriei orașului Dondușeni de a recepționa notificarea SRL „Dondservice” privind inițierea activității de comerț, deoarece la notificare nu au fost anexate actele prevăzute la art. 14 alin. (4) al Legii cu privire la comerțul interior.

Mai mult, instanța de apel a învederat că dispoziția Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000 a fost eliberată FIPC „Stroiteli” pe o altă adresă juridică, și anume, str. Feroviarilor și nu str. Komarov, unde își desfășoară activitatea SRL „Dondservice”, iar bunurile înstrăinate de coproprietarii FIPC „Stroiteli” au fost procurate de PFC „Dondservice” SA și nu de SRL „Dondservice”.

La 20 decembrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Dondservice” a declarat recurs împotriva deciziei din 2 octombrie 2018 a Curții de Apel Bălți.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, deoarece au fost apreciate în mod arbitrar probele din dosar.

Astfel, nu s-a luat în considerare faptul că piața orășenească a fost deschisă în baza dispoziției Primarului orașului Dondușeni nr. 104-d din 29 iunie 2000, eliberată FIPC „Stroiteli”, care avea sediul juridic, inițial în orașul Dondușeni, str. Feroviarilor 4.

Societatea a precizat că în anul 2005, în legătură cu faptul că FIPC „Stroiteli” nu se încadra în prevederile legale referitor la forma juridică de organizare, a fost

înființată o nouă întreprindere, și anume, SRL „Dondservice”, cu sediul în orașul Dondușeni, str. Feroviarelor 4 (str. Jeleznodorojnaia 4) care la rândul său a preluat toate activele și pasivele FIPC „Stroiteli”, inclusiv și administrarea pieței orășenești și a achitat impozitele și taxele prevăzute de legislația fiscală.

Recurenta, a subliniat că în baza deciziei Camerei Înregistrării de Stat privind înregistrarea modificărilor din 15 august 2006 a fost schimbat sediul SRL „Dondservice” din str. Feroviarilor 4 în str. Komarov 18, or. Dondușeni.

A notat în acest sens, că SRL „Dondservice” nu este o întreprindere nou formată, dar prestează servicii de piață timp de 13 ani, acordând în locațiune fonduri fixe.

Prin urmare, instanța de apel nu a apreciat justificat conținutul deciziilor autorității publice locale.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârii primei instanțe.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Bălți a pronunțat decizia contestată la 2 octombrie 2018.

Recurenta a recepționat decizia instanței de apel la 6 noiembrie 2018.

Astfel, recursul declarat la 20 decembrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de SRL „Dondservice” în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronată, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Dondservice” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de SRL „Dondservice”.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Dondservice”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva